I ALLAHS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

ISLAM ÄR MIN GÅVA FRÅN ALLAH

Mubarak konvertiten berättar om sin upptäckt, Islam
– han jämför islam och andra religioner

- **Inledning**
- **Det finns en skapare**
- **Varför islam**
- **Islam – vd betyder det?**
- **Vem är muslim ?**
- **Vem är kristen ?**
- **Vem är jude ?**
- **Allah**
- **Den rätta benämningen på gud**
- **Budskapet som alla profeter kom med**
- **Varför lyda Allah ?**
- **Skillnaden mellan bibeln och koranen**
- **Koranen – budskapet till alla**
- **Jesus i islam**
- **Jesus , ej jämställd med Allah**
- **Jesus ej Allahs son**
- **slutsats**
- **litteraturförteckning**

Inledning

Varför skriver jag om Islam, och vad är det som gör att jag tror att Islam är den ursprungliga, enda riktiga religion som alla profeter lärde ut (må Allahs välsignelse vara över de alla)

Varför har jag just valt Islam som min religion och accepterat den som en ren och sann lära?

Detta är frågor som jag vill förklara i mitt arbete, och det är också syftet med detta, just att visa vad det är som övertygat mig till Islam. Som ni kanske märker av det lilla jag redan skrivit så har jag inte alltid erkänt mig till Islam. Båda mina föräldrar är katoliker, och jag kommer själv från ett katolskt land, nämligen Polen. Ända sedan jag var 6 år gammal, har jag gått i katolska kyrkan, och två gånger i veckan hade vi religionsundervisning. Den såg annorlunda ut än den gör i Sverige. Där handlade det om att lära sig katolicismens

grundtankar, varför vi lever, att vi skall älska Guden och lära oss om Jesus (A.S.)* liv. *[1]

När jag var 10 år gammal kom jag till Sverige, till min Far som flyttade 3 år innan. Min Mor, syster och resten av familjen stannade kvar i Polen. Här fortsatte jag att gå på religionsundervisning i katolska kyrkan i två år till. Sedan flyttade vi till en mindre stad och jag slutade att gå i kyrkan. Allt mitt liv, alla mina tankar blev efter en tid inriktade bara mot det jordsliga livet, vetenskap, biologi med vilken följde evolutionen, fysik och allt annat där man försökte förklara att Guden inte existerade och att allting bara kom till av en slump.

Jag tänkte inte så mycket på det, utan fortsatte att leva i allt större okunskap och omedvetenhet. För att ta ett exempel så fick jag lära mig i kyrkan att Guden skapade jorden, medan lärarna i skolan förklarade det med att gaser exploderade och livet på jorden kom till genom ”Big Bang”.

Åren gick och till slut levde jag utan tro. Tanken på Guden kom inte ens upp i mitt huvud, fram tills jag var 17 år. Kanske därför att jag blivit mognare och börjat tänka på meningen med livet, och förstå att allting inte bara kunde ha skapat sig självt. Jag visste om att det fanns många olika galaxer och att jorden bara var en liten planet som vimlade i rymden, men vad fanns bakom allt detta? Vad var det som gjorde att alla dessa planeter och galaxer formades? Var hade allting sin början? Även dessa gaser och atomer måste ha kommit någonstans ifrån.

Det finns en skapare

Det stod nu klart för mig att någonting utöver mitt förstånd måste existera, eftersom allting, så som människan, har sin begynnelse i tiden så kan det bara finnas tre sätt att förklara hur alltig kom till.

1. Det hade skapats ur ingenting, d.v.s. det kom till ur tomma intet där ingenting existerade.
2. Allting hade skapat sig självt.
3. Det hade en Skapare bortom sig självt. Den första och andra förklaringen var för mig omöjliga, så en Skapare var nödvändig. Eftersom Skaparen inte kan vara skapad av någon annan måste Han vara helt olik allting annat som existerar. Hans natur måste vara av annan art, annan än allting känner till som har sin begynnelse i tiden. Människan föds, människan dör. Jorden kom till, jorden kommer att försvinna. Allting har en början och ett slut, allting förutom Skaparen. Hade Han haft en början så hade Han behövt en annan skapare. Därför måste Skaparen vara Evig och Allsmäktig, alla Hans egenskaper måste likaså vara eviga. Om Han är God, så kommer Han alltid att

vara God. Är Han Mäktig så kommer Han att förbli Mäktig, alla Hans egenskaper liksom Han själv är konstant.

Varför islam?

När jag hade förstått att jag inte hade kommit till av en slump, och att allting var väl uträknat och bestämt av Skaparen så började jag förstå meningen med livet. All den kunskap som jag fick på religionsundervisningen i Polen började återfå sin mening. Jag blev medveten om Gudens existens och ville självklart lära mig mer för att kunna leva på ett sätt som inte skulle strida mot Skaparens eviga lag och vilja.

Det var naturligt för mig att återgå till kristendomen, men snart märkte jag att det var någonting som inte stämde. Det var inte klart vem man skulle tillskriva all makten, och vem man skulle dyrka. Det som förvirrade mig mest var den kristna treenighetsläran. Hur kunde Guden vara i tre personer, när vårt mänskliga förstånd inte ens kan omfatta en bråkdel av Gudens mäktighet. Behövde den Allsmäktige Guden verkligen dela sig i tre personer? Hur kunde jag överhuvudtaget föreställa Guden när Jesus (A.S.) själv sade: ”Be sedan till din Fader (Guden) som är i det fördolda. Då skall din Fader (Guden) som är i det fördolda belöna dig.” (Matt. 6:6) Hur kunde jag dyrka Jesus (A.S.) eller någon annan än Guden när det första budordet säger: ”Du skall inte göra dig något beläte eller någon bild, vare sig av det som är uppe i himmelen eller av det som är nere på jorden eller av det som är i vattnet under jorden. Du skall icke tillbe sådana, ej heller tjäna dem.”(2:a Mos. 20:4) och Jesus (A.S.) själv bekräftade detta: ” Viktigast är detta: Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren ” (Mark. 12:29), (Matt. 22:37) (Luk. 10:27). Slutligen fann jag den fullständiga sanningen i Islam.
Syftet med detta arbete är att visa på att Islam inte är någon ny religion, utan den lära som alla som alla profeter genom tiderna kom med.
Arbetet är främst riktat till de som redan har en viss förkunskap om kristendomen och för vilka Bibeln inte är främmande. Syftet är att hitta ”den röda tråden” och det viktigaste budskapet och lagen som är gemensam för Judendomen, Kristendomen och Islam, lagen som fortfarande finns kvar i Bibeln.

Islam – vad betyder det?

Vem är muslim?

Ordet Al-Islam kommer från arabiska och brukar översättas med underkastelse, överlämnande. Rot ordet i Islam är Salam som betyder fred, frid. En människa som lever i fred med Gudens lagar, eller som tjänar, underkastar, överlämnar sig åt Guden lever i Islam, han är då Muslim. Ordet Muslim betyder, helt enkelt den som underkastar sig, lever i fred

med Guden, sig själv, andra människor och naturen.

Ordet Islam och Muslim skiljer sig på så sätt från andra religioner att det har en djup innebörd och betydelse. Det är inte människor som har kommit på namnet, utan Guden (Koranen 5: 3). En människa som följer Islam skall därför inte kallas muhammedan, eftersom vi inte dyrkar Muhammad (A.S.). I de flesta andra religioner, såsom kristendom, buddhism, judendom, hinduism, har namnet inte någon innebörd, det är benämningar som människorna själva kommit på och på intet sätt betyder att följa Gudens lag.

Vem är kristen?

Namnet ”kristendom” har sitt ursprung i det grekiska ordet Christos, vilket är en översättning av hebreiska Messiah. Rot ordet m a s a h a, betyder massera, smörja, gnugga, vilket i sin religiösa mening betyder bestämd, utnämnd. Jesus (A.S.) heter på hebreiska ”Yeheshua” eller ”Esau”, och på arabiska ”Eesa”. I grekisk översättning blir Esau Messiah, helt enkelt Jesus Christos. Därav religionen Kristendom, och dess följare kristna. Man har gjort Eesa (A.S.) unik och upp höjt honom till en gudomlig position, omkring vilken man sedan skapade en religion. Jesus (A.S.) själv kallade sig aldrig kristen, ingen annan kallade honom det heller. Första gången man överhuvudtaget använder formen kristen i Bibeln är i Apostlagärningarna 1 1:26, där lärjungarna beskrivs som kristna.

Apostlagärningarna som kom till ca: 70 år E.Kr. är skrivna av Lukas, en man som aldrig ens träffade Jesus(A.S.)(enligt förord till Lukas evangeliet).Skall man då som kristen lita till vad Jesus (A.S.) predikade, eller till en 2:a hands beskrivning av män som inte ens träffade honom(A.S.), och skrev sina berättelser långt efter hans (A.S.) försvinnande från denna jord(Enligt förord till evangelierna). Skall man anta att Jesus (A.S.) religion var kristendom, eller att läran han (A.S.) lärde ut var Islam- att följa Gudens vilja? Hur många gånger sa inte Jesus (A.S.) själv: ”Inte alla som säger Herre, Herre till mig skall komma in i himmelriket, Utan bara de som gör min himmelska Faders vilja ”(Matt 7:21) Profeten Jesaja kallade Jesus(A.S.) för Gudens tjänare(Jes. 42: 1-4), och Jesus förnekade inte detta(Matt 12:1 8).Skall man då tro på Jesus (A.S.), eller vad andra sade om honom Långt efter hans försvinnande från jorden?

Vem är jude?

Hur är det då med judendomen? Vad betyder namnet och var har det sitt ursprung? Dagens judar säger att deras stamfader var Abraham (A.S.), detta stämmer eftersom Abrahams andra son hette Isaac (A.S.), som i sin tur fick sonen Jacob(A.S.) som senare kallades Israel, från vilken de 12 Israeliska stammarna kommer. Men var börjar då judendomen? Någon exakt tidpunkt är svårt att ange, men namnet ”jude” kommer från Jakobs (A.S.) (Israels)

fjärde son – Juddah Aden fjärde stammen). Man kan då säga att alla israeler i nedstigande led från Juddah är ”judar”, så som Er, Onam, David (A.S.), Phares och Jesus (A.S.). De profeter som kommer från Juddah -stammen är alltså ”judar”, vilket innebär att varken Abraham (A.S.), Isaac(A.S.), Jakob(A.S.) eller avkomman till de andra 11 stammarna var ”judar”. Abrahams folk var alla hebréer [2], och senare Jakobs söner Israeler, och varken Aaron, Hebron eller Moses (A.S.) var ”judar” eftersom de kom från Levi-stammen. Begreppet ”jude” har inte heller någon religiös innebörd enligt Bibeln, och varje noggrann läsare av Bibeln inser att profeterna (A.S.) varken lärde ut kristendom eller judendom. Det är begrepp som kommit till långt efter profeternas (A.S.) död. Det enda som alla profeter lärde ut var att dyrka, och tjäna den Allsmäktige Guden, och leva på ett sätt som gjorde att man levde i frid med Hans vilja.

ALLAH (S.W.)

För många icke-muslimer kan ordet Allah (S.W.) [3] verka konstigt, ofta tror men att muslimer dyrkar en annan Gud. Man frågar sig varför vi, helt enkelt inte kallar Gud för Gud, men det är det vi gör, fast på ett annat språk.

Arabiska ordet Allah betyder GUD ALLSMÄKTIG, EN ENDA, och alla arabisk talande muslimer, kristna och judar kallar Guden för Allah.

Anledningen till varför vi säger Allah är att det till skillnad från benämningen Gud, endast kan användas om Den Enda Allsmäktiga Guden. Termen Gud i det svenska språket härrör förmodligen från indoeuropeiska ”Ghuto”, där rot ordet är ”Ghu” som betyder ropa. Detta kan syfta till Guden – den man åkallar, ropar på. Ordet har ingen helig innebörd och vem som helst kan egentligen kallas Gud. Benämningen används inom polyteismen om flera olika Gudar, L t.ex. zeus, thor, shiva m.m. Gud är därför inget namn upphöjt över andra som kan beteckna den enda Guden. Det finns Gudar och Gudinnor, Gudomligheter, Gudalik, Gudfader o.s.v.

Den rätta benämningen på gud

När det då gäller ordet Allah så har ordet en helt annan mening, det finns ingen Allah-dom, Allah-fader eller något liknande. Ordet kan bara användas om Den Enda Guden, och det finns inte flera Allah. Det är den enda riktiga, på intet sätt missvisande benämningen som man hittar i alla semitiska språk, (språken profeterna(A.S.) talade), så som Hebreiska, Babyloniska, Arameiska och Arabiska.
Hebreiska är det språk som Bibeln ursprungligen är skriven på, den har en av de äldsta termerna för Gud, nämligen ’EL (4:e MOS 23:8/PS 16:1/YES 40:18) [4]

Grundbetydelsen av ordet ’EL är styrka, makt, i motsats till det svaga mänskliga. Rot – ordet är antingen ’UL – vara framför, leda, stå i spetsen, eller ’ALA – vara stark. Språket som Jesus (A.S.) och hans lärjungar talade var en avgrening av hebreiskan, nämligen arameiska där Allah heter ’ALAH (DAN 3:15/ 4:5/ 6:7,12) [5]

Det är först i grekiskan och det nya testamentet som man börjar blanda ihop uttrycken för Den Enda Guden (Allah) och gud, där gud i princip betecknar vad eller vem som helst. Vid Jesu (A.S.) tid var israelerna under både grekiskt och romerskt inflytande och styre där flergudstro rådde. Grekiskan skilde inte på uttrycken för Den Enda Guden(Allah)och gud. Grekerna kallade israelernas Enda Gud(Allah) för ’THEOS, vilket också användes om alla övermänskliga väsen och krafter som omtalades i den grekiska mytologin, vilken förkunnade flergudstro.

När grekerna översatte Bibeln började uttrycket för Allah och gud blandas ihop. På så sätt blev änglar – THEOS, Jesus – THEOS, Guden – THEOS. Detta anser jag är anledning nog för att inte kalla Guden för något annat än ALLAH, eftersom uttrycket inte kan blandas ihop eller förväxlas med något eller någon annan.

Budskapet som alla profeter kom med

Allah (S.W.) har genom tiderna sänt profeter och apostlar till människor i olika delar av världen för att visa människorna den rätta vägen och ge dem råd hur de bäst kan leva i samspel med allt som omringar de och på så sätt följa Allahs vilja.

Vissa profeter är omtalade i Koranen, så som Jesus (A.S.), Moses(A.S.), Abraham(A.S.), och ingen är muslim om han inte tror på dessa profeter och de underverk de gjorde med Allahs tillåtelse. Lagen människorna fick var för deras eget bästa, men eftersom vi har en fri vilja så kan vi antingen tro eller inte tro, följa dessa råd som Den Barmhärtige gett oss eller inte. Man kan antingen lyda Allahs lag, kärlek och barmhärtighet, eller så kan man frigöra sig ifrån den bara för att skaffa sig mer vinning än andra, för att kunna sätta sig över och kontrollera andras liv, tankar och egendom. Människor som inte tror på Allah, tror inte heller på ett evigt liv efter detta. Det blir då naturligt för de att göra allt för sig själv, och bara för sig själv i detta livet, eftersom de inte hittar någon annan mening. Det leder i sin tur till att andra svagare människor blir förtryckta och lider på grund av dessa människor, vars enda mål i livet är de själva. Eftersom Allah är Barmhärtig och Kärleksfull, vill Han inte att någon skall lida och att människor ska hata varandra. Han vill att vi ska ha det så bra som möjligt och samtidigt leva i harmoni med allt som omringar oss, att vi skall leva i islam (frid, underkastelse till Allahs vilja).

Varför lyda Allah (S.W.)?

Människor har genom tiderna haft en tendens att glömma meningen med livet och förneka att Allah existerar. Man har skapat sig bilder av gudar och tillbett dessa. När man var under något hot så bad man direkt till Skaparen, man åkallade Honom när man behövde Hans hjälp eller vägledning eftersom alla, ända sen födseln var medvetna om Allahs existens. Men man kom ihåg Allah så länge man själv behövde, när allting var OK så hittade man på genvägar och avgudar till vilka man genom olika ritualer meddelade – ”Hälsa han där uppe att allting är bra, och säg att vi inte behöver honom”.

Till slut gick det så långt att alla hade sin egen lilla gud med en egen lag som gynnade en själv, och man försäkrade sig om att ens egen gud och lag var bättre än alla andras.

Man hittade själv på en massa kulter, stred mot andra Gudsdyrkare, och köpte sina egna synder och misstag fria genom att göra en egen lag som passade bäst för en själv. Vissa människor offrade barn till gudarna, andra hittade på andra vägar för att smyga undan sitt ansvar och samvete. Man ville lura Allah och samtidigt sig själv, man intalade sig själv att det inte existerar någon rättvisa och evigt liv efter detta, och till slut så brydde man sig om inget annat än det materialistiska livet. Ju mer människorna försökte lura Allah, och strida mot Allahs lag, desto mer ondska skapade de själva och desto längre kom de ifrån kärlekens och barmhärtighetens lag – Islam.

För att förklara en anklagelse som ofta kastas på islam, nämligen det heliga kriget och att Islam förespråkar våld, så får krig användas som en sista utväg ur en konflikt och endast i självförsvar Angående vår tolerans mot andra religioner så är det vår skyldighet att skydda alla icke-muslimer som bor i en islamisk stat, och umgås med de vänligt och i respekt förutsatt att de inte för fysiskt eller mentalt krig mot oss i ett krig måste vi också följa vissa lagar att inte ödelägga grödor, inte döda andra än de stridande, inte skada eller tortera de stridande, sluta krig närhelst motståndaren kräver det, och överhuvudtaget inte använda mer våld än vad situationen kräver.

Eftersom Allah hela tiden vakar över oss, vill Han visa oss vad som är bäst för oss och hur vi skall kunna leva så lyckligt som möjligt i samspel med allt annat. Genom att dyrka Allah, och ingen annan, och be Allah om vägledning, lär vi oss hela tiden att bättre förstå tillvaron och visheten bakom skapelsen, och ju bättre vi förstår desto närmare kommer vi Allah och desto bättre kan vi leva på den rätta vägen, där vi älskar, respekterar och värdesätter varandra.

På så sätt kan man förklara att Jesus (A.S.) och Allah (S.W.) är nära varandra som en Fader och en son. Allah (S.W.) gjorde Jesus hjärta och själ så rent, och stärkte hans tro så mycket

att han levde i harmoni och följde Allahs vilja mer än någon av oss. Jesus (A.S.) var ett exempel på vad en människa kan uppnå och hur rättfärdig hon kan bli om hon sätter sin tröst till Allah.

Det är vad Allah ville genom tiderna, att människan skulle följa Allahs vilja, vilket var anledningen till att Han (S.W.) genom tiderna skickade profeter som exempel till folk, med föreskrifter och lagar för hur man bäst kan leva. Alla profeters viktigaste budskap var monoteism – att inte dyrka någon annan än Allah (S.W.), och inte tillskriva Honom jämlika. Allah kan inte liknas vid något, eftersom endast Allah har all makt och endast Allah hör allting till.

För att bevara sitt rena goda tillstånd som man är född i, är människans viktigaste uppgift att hålla sig ifrån det onda. Hur man bäst kan göra detta är genom att be Allah om vägledning och skydd mot det onda, eftersom endast Allah har makt över allting. Vi kan välja att antingen strida mot det onda, eller strida mot Allah, och vi måste också ta vårt ansvar och konsekvenserna över vilken väg vi väljer. För att vi skall veta vad vi bör göra och vad vi bör hålla oss ifrån, hur vi skall hitta ljuset i allt mörker och ondska som vi människor skapat, så har Allah (S.W.) sänt oss ett budskap, ett rättssnöre, en beskrivning på hur vi bör leva för att i frid hitta ”hem”, tillbaka till Allah.

Det är det budskap som alla profeter genom tiderna har kommit med. Vissa av de var mindre och kom bara till en stad eller en by, utan att lämna några spår efter sig. Andra profeter kom till ett helt folk eller till en hel världsdel, så som Abraham, Izaak, Moses, Hiob, Jonas, Aaron, David, Salomo, Jesus och slutligen Muhammad- (A.S.). Deras uppgift var att varna människor för deras ondska och visa för dem den rätta vägen. Vissa lämnade efter sig skrifter för att kommande generationer skulle ta del av dessa och följa de. Förbundet mellan Allah (S.W.) och Moses (A.S.) var främst de 10 budorden, som människorna skulle följa och Allah lovade att skydda människorna (Koranen 3: 84). Moses fick Tora, David fick Psalmerna, Jesus fick Evangeliet och slutligen Muhammad som fick Koranen. Det enda som idag finns kvar i oförändrad form är Koranen. Alla andra skrifter har kommit bort och ingen känner till de i sin ursprungliga form. Delar av skrifterna finns dock kvar i vad vi idag kallar för Bibeln, där man som uppmärksam läsare också hittar budskapet, meningen och läran om monoteism. För att ta ett exempel så anses dagens Bibel innehålla Toran-de 5 moseböckerna, men man vet inte vem som skrivit dessa. Om Moses (A.S.) är den som skrivet Moseböckerna, och folk sedan fört de vidare från generation till generation och bevarat Moses skrifter oförändrade ända till våra dagar, varför är då böckerna skrivna i en tredje person? Varför står det ”Moses sade till Gud, och Gud sade till Moses”? Hur kunde Moses (A.S.) säga eller skriva” Men ännu intill denna dag har ingen fått veta var hans grav är. Och Mose var 120 år gammal, när han dog.”(5:e MOS 34: 6-7).

Skillnaden mellan Bibeln och Koranen

Skillnaden mellan Bibeln och Koranen är den, att det i Bibeln finns teologiska och filosofiska utläggningar och tolkningar uttänkta av människor vid sidan av Allahs ord, medan Koranen innehåller Allahs ord från början till slutet. En annan skillnad är att Bibeln kom till under en period av ca: 2000 år, under flera generationer, medan hela Koranen uppenbarades under 20 år av Muhammads (A.S.) liv och nedskrevs under profetens generation. För att ta ett exempel så kommer inte Moseböckerna, som vi känner till de idag, från Moses tid, de är inte heller nerskrivna under hans generation, liksom Evangeliet är inte Jesus Evangelium, utan evangeliet enligt Lukas, evangeliet enligt Markus o.s.v. Kristna själva tvistar om hur vida Bibeln är sann, vissa kyrkor erkänner 7 böcker mer än andra och menar på alt dessa också är Allahs ord. Det finns flera versioner av Bibeln, så som – King James Version, the Revised Standard Version, the Roman Catholic Bible, och ett antal andra.

Ingen av dessa versioner stämmer överens med en annan. I en version hittar vi i det Nya Testamentet, Markusevangeliet verserna 16:9-20, medan i en annan existerar de inte (King James Version och the Revised Standard Version). l en version finns ”the ancient scripts”(600-900 talet e.Kr.), och i an annan hittar vi ännu äldre skrifter ”the most ancient scripts”<400-600 talet e.Kr.). Man menar alt den helige anden har inspirerat människor genom tiderna att skriva Allahs ord och bevara dessa. Men hur ska man veta vilket som är inspirerat av den helige anden och vilket är vanliga ”oinspirerade” människors tankar och funderingar, när varje kyrka har sin egen Bibel med sin egen tolkning och ett visst antal böcker som man anser vara ande-inspirerade?

Koranen skiljer sig på så sätt alt den samma Koran som skrevs ner under Muhammads (A.S.) generation finns bevarad än idag (Istanbul, Turkiet). Man hittar inte två Koran som skiljer sig, ens med ett enda ord eller kommatecken. Det arabiska originalet som finns vid sidan av varje översättning är alltid det samma, även om översättningarna kan skilja sig i fråga om öv ersättarens ordval. Kan man godta böcker och beskrivningar om Allah (S.W.) som något mänskligt väsen? Kan man likna Allah (S.W.) vid något? Självklart inte. I Koranen 24: 35 står det: ”Allah är himlarnas och jordens ljus.” Det är med Hans ljus liksom med en nisch, i vilken det finns ett bloss, blosset befinner sig i en glaslykta, glaset är som en tindrande stjärna, som tändes från ett välsignat olivträd, vilket varken är från öster eller väster och vars olja nära nog skulle lysa, om också ingen eld vidrörde den, det är ljus på ljus. ” Sura Al – Ikhlas 112: 1 -4 säger också: ” Säg ”Allah är en, Allah den evige, ej har Han fött, och ej är Han född, och ingen är Hans like. ” Allah (S.W.) har ingen början och inget slut, alla Hans attribut är oändliga, utanför tidsrummet. Därför leder alla våra försök att ”ta ner” Allah till våra jordsliga begrepp och tankar oss fel. Varje gång vi liknar Allah (S.W.) vid något eller försöker att föreställa oss Allah så är det missvisande. Vår hjärna och tankeförmåga har vi fått från Allah,

och vi själva av vår egen kraft hade inte vetat någonting. Ett litet barn har ingen aning om vad mamma betyder eller vad som kännetecknar henne, inte förrän mamman lär barnet. Vad händer då om någon annan vill ta äran ifrån henne och själv kalla sig för mamma utan att leva upp till det, och ta hand och älska sitt barn så som en mamma gör? Jo, betydelsen och förklaringen blir missvisande. PÅ samma sätt är det med människans förhållande till Allah (S.W.). Om någon annan än Allah vill förklara för oss betydelsen blir detta missvisande, eftersom endast Allah (S.W.) är upphöjd över allt annat och Honom hör all kunskapen till. Skall vi då tro på vad Allah själv säger och hålla fast vid det, eller skall vi själva försöka föreställa oss och skapa myter och avgudar?

Kan man acceptera Bibeln som Allahs ord från början till slut, och lita på att det är den Helige anden som inspirerat alla författare i Bibeln när det på ett ställe står: ” Gud är ande ”(Joh 4: 24), och att: ” ni har aldrig hört Hans röst eller sett Hans gestalt ”(Joh 5: 37) eller som det står i 1 :a Timotheosbrevet 6: 16 – ”Han som ensam är odödlig, som bor i ett ljus som ingen kan nalkas, han som ingen människa har sett eller kan se ”, medan Bibeln i vissa andra fall säger att Moses(A.S.) fick se Allahs händer och bakre delar (2 Mos 33: 23). Vilket är inspirerat av den helige anden, och vilket är uttänkt av människor? Den frågan måste vi ställa oss om vi letar efter sanningen, och inte vill tillskriva Allah något som inte anstår, eller föredra någon annan av oss som Herre framför Allah (S.W.). Kan vi tro att: ”då ångrade sig Herren att han hade gjort människan på jorden, och han blev bedrövad i sitt hjärta” (1 Mos 6: 6), att Allah (S.W.) känner en fin lukt(1 Mos 8: 21), brottas med en profet(1 Mos 32: 22-29), eller att Allah någonsin behöver vila eller bli trött: ” men på den sjunde dagen vilade han och tog sig ro ”(2 Mos 31: 17). Självklart inte: ” Han blir ej trött och utmattas inte, hans förstånd är outrannsakligt”(Jesaja 40: 28), Mose böckerna och Jesaja kommer från en och samma Bibel, fastän det ena säger emot det andra. Ingen av Allahs kvaliteter kan någonsin förändras, Allah (S.W.) är självräckande, fri från alla mänskliga behov och tankar och det finns ingen Hans like: ” Blicken uppfattar Honom ej, men Han uppfattar blicken; ja Han är den Skarpsynte den Insiktsfulle. ”(Koranen 6: 103), ”Nej, Han som bevarar Israel, Han slumrar inte, Han sover inte. ”(Ps 121: 4). Detta och inget annat är sanning genom Allah (S.W.), om man anser Honom som Skapare upphöjd över allting. Vilket var då Allahs budskap, som Han förmedlade till sina profeter genom all tid? ATT lära ut ren och enkel monoteism, och ge råd till människorna hur de bäst skall leva och bevara Allahs budskap. Ingen profet har någonsin sagt ”dyrka och tjäna mig, eller någon annan på jorden”, eller att det finnes flera gudar. Budskapet som följde genom hela Bibeln var: tron på Den Enda Guden.(Jesaja 43: 10- 11 / Jesaja 44: 6 / Jesaja 45: 18 /2 Mos 8: 10 / 2 Samuel 7: 22 / 1 Kung 8: 23 / Psalt 86: 8, 89: 6, 113: 5/ Hosea 13: 4 / Zecharaiah 14:9).

Jesus (A.S.) kom inte heller för att lära ut något annat än monoteism, hon sade inte att han är

Allah, eller jämställd med Allah. Han kom inte för att införa eller upprätta någon ny lära: ”Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna” (Matt 5: 17) (se även Markus 12: 29, Johannes 14: 31, Matteus 23: 9).

Många av Bibelns böcker, och särskilt i det nya testamentet, är brev till andra människor, historiska berättelser och mänskliga funderingar. I Markusevangeliet 1: 18 står det: ”Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit förlovad med Josef … ” I Job’s bok 1: 1 står det: ”I Ur’r land levde en man som hette Job. Han var en oförvitlig och redlig man, som fruktade Gud … ”eller Apostlagärningarna 1: 1 :”I min första bok, ärade Theofilos skrev jag allt… ” så även i Juditl: 1/ Tobias 1:1 -3/ Ester 1: 1/ 3:e Moseboken 1: 1. De flesta böcker i Bibeln beskriver forna berättelser om profeter i 3:e person, d.v.s. i de 5 Moseböckerna är det inte Moses (A.S.) som skriver eller talar, inte heller är det Allahs änglar eller Allah (S.W.) själv som gör det. Det står oftast: ”Då sade Moses titt Gud ”(2 Mos 3: 13)eller” Gud sade till Moses”(2 Mos 3: 14). Likadant är det med evangelierna, det är fyra personer som återberättar olika händelser ur Jesu (A.S.) liv, och dessvärre så skiljer sig deras återberättelser ibland. Med detta vill jag inte säga att vi Muslimer förkastar hela Bibeln, men man måste läsa noggrant med utgångspunkten att Allah inte är den som vill förvirra oss, och ha i tankarna det viktigaste budskapet: Qul huwa Allahu ahad -Säg Gud är en.

När det gäller Bibeln och dess budskap så får vi oftast höra en tolkning och en lära som en viss kyrka förkunnar, och själva har vi svårt att förstå vissa mystificeringar och lagar. Det är någon som har i uppgift att förklara den för oss, men vem kan förklara Allahs bud bättre än Allah.

Koranen är annorlunda även på så sätt att den uppmanar oss att direkt ta till dess budskap utan att någon förklarar det för oss, det är en direkt uppmaning till oss människor, som när vi läser har ett ansvar att välja om vi vill följa den eller inte. Koranen är inte en återberättelse om vad profeten Muhammad (A.S.) gjorde eller sade, utan det sista testamentet som kommer från Allah (S.W.) och som vi idag läser så som profeten Muhammad (A.S.) fick det uppenbarat genom ängeln Gabriel(A.S.) direkt från Allah (S.W.), för 1400 år sedan. Det är inte profetens (A.S.) livshistoria och inte hans egna tankar eller funderingar, det är Allahs ord från början till slut. Den första suran (kapitlet) som Muhammad (A.S.) fick uppenbarad är sura Al-Alaq. Det är ängeln Gabriel (A.S.) som direkt förkunnar Allahs (S.W.) budskap. Ängeln säger: o Muhammad!: ”Läs, läs i din Herres namn som har skapat, skapat människan från ett embryo” eller när profeten en gång diskuterade med en kristen kung i Syrien och kungen frågade: Hur är Allah? Profeten visste inte hur han bäst skulle uttrycka sig, och ängeln Gabriel förkunnade den 112 suran ”Säg (O Muhammad) Allah är en enda” Det är det samma budskap som profeten Muhammad (A.S.) fick för 1400 år sedan som vi idag håller i handen när vi håller Koranen. Det är det ord som kommer från Allah (S.W.) för att leda oss rätt och för att vi alla

skall kunna leva i frid och samspel med allting som omringar oss, det ord som är som ett rättssnöre, en mall som vi har att utgå ifrån.

Koranen – budskapet till alla

Koranen är en direkt uppmaning till oss människor, en vägvisare direkt från Allah (S.W.), utan några som helst mänskliga funderingar och tolkningar av Allahs heliga ord. Koranen är det sista testamentet, så som det finns i Bibeln det gamla, och det nya testamentet, så är Koranen det sista fullständiga. Det kommer inga fler profeter eller uppenbarelser, vi har fått all den lag och sanning som skall vara med oss fram till den yttersta dagen. Den långa kedjan av profeter som går tillbaka ända till Adam (A.S.) och Noe (A.S.) är fullbordad och avslutad. Detta är också det testamente som är till för alla människor och kulturer, i alla världsdelar, som inte gör någon skillnad mellan ras och människor. Budskapet och lagen är den samma för såväl kineser, afrikaner, européer som indier eller någon annan folkgrupp. Alla andra profeter och skrifter var sända till ett visst folk, för en viss period. Moses (A.S.) var sänd till Israel(5 Mos 1: 1), liksom de flesta andra Israeliska profeter inkluderat Jesus (A.S.). Jesus sa till sina lärjungar: ”Ta inte vägen till hedningarna och gå inte in i någon samarisk stan Gå istället till de förlorade fåren i Israels folk! ”(Matt 10: 5). Lagen var för Israels folk, och det var de som skulle följa den. Muhammad (A.S.) kom däremot som budbärare för hela världen, till män såväl som kvinnor. l Koranen (34: 27) står det: ” Vi hava sänt dig till människorna allesammans som glädjebudsbärare och varnare ”(även 7: 158 / 48: 8 / 21: 107).

Jesus i islam

Det finns inget tvivel om att Jesus (A.S.) var en mäktig profet, en god människa och den utlovade Messias som skulle komma för att frälsa världen. Jesus nämns åtskilliga gånger i Koranen (bl.a. sura 6, 3, 5, 19, 9, 15, 61, 23, 57, sammanlagt på c:a 30 olika ställen), och Koranen förklarar hans mirakulösa födelse, många av hans underverk och hans moder Miriam (Maria), är den kvinna som Allah (S.W.) gjorde den renaste och ädlaste av alla kvinnor. En som inte tror på Jesus, hans underverk som han gjorde med tillåtelse av Allah (S.W.), hans mirakulösa födelse eller att han skall återkomma som Messias innan den yttersta dagen, kan inte kalla sig för rättfärdig Muslim. När vi nämner hans, eller någon annan profets namn ber vi Allah (S.W.) sända sin välsignelse över denne, när vi gör våra fem dagliga böner ber vi också om Allahs välsignelse över alla Hans profeter.

Skillnaden är att vi inte accepterar Jesus (A.S.) som Gud, jämställd med Gud, eller som Guds son i fysisk eller andlig bemärkelse, vi tror inte heller på treenigheten utan att för den delen bortkasta tron på den helige anden, Jesus eller Allah (S.W.). Vi anser att Allah är den enda Allsmäktiga som har skapat allt, även den helige anden och Jesus, därför kan de inte vara

jämställda med Allah. All makt och all kunskap tillskriver vi endast Allah(S.W.), endast Han har rätt att vara dyrkad. Allah (S.W.) är ett övermänskligt väsen som aldrig kan jämställas eller liknas vid något annat, Han kan aldrig bli frestad av djävulen, bli trött eller något annat svagt mänskligt, men det kunde däremot Jesus (Luk 4: 1/ Mark 14: 32/ Matt 27: 46/ Apg 3: 13, 4: 27/ Matt 20: 23/ Mark 10: 18/ Joh 14: 28).
Vi tror också på att Maria, Jesus moder födde Jesus för att Allah (S.W.) ville det, vilket innebär att Allah skapade Jesus utan att han hade en fader…… Hur kommer det då sig att man i kristendomen har jämställt Jesus med Allah? Varför har Jesus religion blivit en religion om Jesus? Svaren kan vara många och ändå kan vi aldrig veta hela sanningen. Säkert är dock att Jesus aldrig själv sade sig vara jämställd med Allah eller att vi skulle dyrka Jesus, man hittar heller inget stöd i Bibeln om treenigheten. Alla mystifieringar och falska begrepp har kommit till på senare tid, långt efter Jesus bortgång.

Jesus, ej jämställd med ALLAH

I vissa kristna kyrkor anser man att Jesus är Gud, andra anser att han är Guds son. Det första kan uteslutas med ens eget förstånd. Gud som är allsmäktig är då den enda, Allah, har varken början eller slut och är helt upphöjd över alla mänskliga behov. Idag vet vi alla om att Jesus föddes (alltså hade en början), åt, sov, blev trött, gick och var en människa. Allah (S.W.) behöver aldrig någon annans hjälp, det behövde Jesus ”Av mig själv kan jag inte göra något… ty jag följer inte min egen vilja utan hans vilja som har sänt mig. ”(Joh 5: 30)(Joh 14: 3/ Mark 14: 32). Man kan mycket väl använda den grekiska termen ”theos” när man kallar Jesus gud, men då menas inte Gud Allsmäktig, Allah. Som jag nämnde innan så är det just detta som har skett. Grekerna var vid Jesus tid polytheister, avgudadyrkare, och kände inte till begreppet för Den Allsmäktige Guden. När man sedan översatte Bibeln blev Allahs attribut ihoppblandat med världsliga och mänskliga kvaliteter. För grekerna fanns det en rad olika gudar; kärleksgud, krigsgud, o.s.v. alla med egna namn och egenskaper, alla påhittade av människor. Alla dessa avgudar var främmande i Jesus (A.S.) lära, han som alla andra troende på Den Enda Guden använde sig av ett heligt namn som inte kunde blandas ihop med något annat. Språket Jesus och hans lärjungar talade var arameiska, där Den Enda Guden heter ”ALAH”, och på så sätt var det klart för alla vem Allah var.

Det finns dock uttryck i det nya testamentet som kristna ofta använder när de talar om Jesus som jämställd med Allah, eller som Hans son. ”Jag och fadern är ett”(Joh 10: 30). Detta betyder inte att Jesus och Allah (S.W.) är en och samma person, det är mer en djupt själslig liknelse. Man glömmer vad Jesus sade angående att han och Allah är ett ”Jag ber an de (Jesus lärjungar) alla skall be en och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss ” (Joh 17: 21). Meningen i detta kan vara att alla som vill följa Jesus skall vara ett i tro, och underkasta sig Allahs vilja så som Jesus gjorde för att slutligen få ett evigt liv hos Allah

(S.W.). Vidare finns en vers i johannesevangeliet som omtvistats ifall det var Johannes eller någon annan som skrev.

I versen står det ”Jag är och var innan Abraham blev till ”(Joh 8: 58). Även om vi accepterar att detta uttalande kommer från Jesus, så kan det förklaras genom att allting existerade i Allahs (S.W.) allvetande, i Allahs eviga kunskap. Allah visste långt innan Abraham(A.S.)kom till att Jesus skulle födas vid den tidpunkten.

Jesus, ej ALLAHS son

Att Jesus (A.S.) skulle vara Allahs (S.W.) son kan också uteslutas, eftersom sättet vissa skrifter beskriver Jesus födelse och skapelse endast kan tillskrivas en människa, och Allah (S.W.) är långt ifrån något mänskligt. Visst anser vi att Jesus inte hade någon jordslig fader, men det betyder inte att Allah (S.W.) skulle ”komma ner” och föda en son, nej Allah skapade Jesus i Marias livmoder, på samma sätt som han skapade de första människorna. Vidare så finns det många andra i Bibeln som kallas ”Guds söner”, så som E’phrahim (Jer 31: 9), Adam (Luk 3: 38), David (2 Sam 7: 14), Salomo(1 Krö 22: 10). När Jesus kallade Allah för ”Abba” – fader, var detta mest en liknelse. Jesus stod Allah mycket nära, och på samma sätt som ett barn har skyldigheter till sin pappa, att visa kärlek lyda och ha stor respekt, så hat vi människor samma skyldighet till Allah (S.W.). Jesus ville också visa att Allah inte är den som man aldrig kan nå, utan tvärtom Han är oss mycket nära. Det var ett sätt att visa vårt förhållande till Allah, för Jesus sa inte att Allah endast är hans fader, utan att vi alla kan kalla Allah för ”Abba” -fader (Joh 20: 17/ Matt 23: 1,9). På så sätt är det inte enbart Jesus som är Allahs barn, utan alla vi är skapade av Allah, och är Hans ”barn”.

Därför anser vi att Jesus var en mycket stor profet som förkunnade Allahs lag, och genom Allah gjorde många under (Apg 2: 22), men på intet sätt kan vi säga att han skulle vara jämställd med Allah (S.W.) eller lik Allah, vilket Jesus bekräftade :”… ty, fadern är större än jag ”(Joh 14: 28). När en man en gång kom till Jesus och kallade honom god, så svarade han :” Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud ”(Mark 10: 18).

Slutsats

Slutligen kan jag bara tacka Allah (S.W.) för att ha öppnat mitt hjärta mot Honom, och fått mig att inse vad som är rätt och fel, även om min kunskap är mycket begränsad och mina egna tankar och funderingar kanske inte alltid stämmer. Jag ber Allah om vägledning, och om att syftet med delta arbete kommer att förstås av andra, och om mina egna tankar och slutsatser på något sätt strider mot den eviga sanningen ber jag Allah om förlåtelse.

Meningen med detta arbete är inte att skapa någon klyfta eller konflikt mellan oss och andra religioner, inte heller att attackera någon annan, utan att öka förståelse och komma varandra närmare.

Den kritik som jag har framförde mot kristendomen och judendomen grundar sig på mina egna Bibelstudier, och meningen var att hitta ”den röda tråden” och peka på den viktigaste frågan och budskapet av alla, nämligen alt dyrka Den Enda Guden utan att tillskriva Honom någon eller något, och inte ta några andra som Herrar framför Den Enda Guden.

Litteraturförteckning:

Bibeln - Svenska Bibelsällskåpet /EFS-förlaget, Avesta 1982
Koranen - K.V. Zettersten / Wahistöm & Widstrsnd, Stockholm 1979
Samt användning av olika uppslagsverk.

Fotnoter:

↑1 A S – Allsh u salsum- Må Allsh’s välsignelse vara över honom
↑2 den som kommer från andra sidan, utvandrare
↑3 S W – Subhuna wa ta’alah- All ära och dyrkasn är åt Honom. ALLAH, DEN RÄTTA BENÄMNINGEN PÅ GUD.
↑4 Orden hittas i Bibelns orginsitexter, arsmeiskan och hebreiskan
↑5 Orden hittas i Bibelns orginsitexter, arsmeiskan och hebreiskan